वाणामाद्दानो वाचं यक्त्यत्र वै साग्रे वद्त्तखत्सात्राग्रे वद्त्तस्मादाग्रयणो नाम ॥ ६॥ र्चोभ्यो वै तां भीषा वाचमयक्न् । षट्ठाऽग्रतः प्राचो ग्रकानगृह्णात्ययेष सप्तमः षड्वार्ग्यतवः संवत्सर्स्य सर्वं वे संवत्सरः ॥ ७ ॥ तां देवाः । सर्वस्मि-न्वितित्रभये जनाष्ट्रे ज्ञाये वाचमवद्स्तयो इवैष एता । सर्वस्मिन्वितिते अभये जना-ष्ट्रेज्ञाग्रे वाचं वद्ति ॥ ६ ॥ ग्रथातो गृह्णात्येव । ये देवासो दिव्येकादश स्य पृ-थिव्यामध्येकादश स्य । ऋष्मुचिता मिहनैकादश स्य ते देवासो यज्ञमिमं जुषधम् । उपयामगृक्षीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयण इति वाचमेवैतद्यातयाम्रीं करोति तस्माद्नया समान्ध सिंद्वपर्यासं वद्त्यज्ञामितायै ज्ञामि क् कुर्याखदाग्रयणोऽस्याग्र-यणोऽसीति गृह्णीयात्तस्मादाक्षाग्रयणोऽसि स्वाग्रयण इति ॥१॥ पाक् यज्ञं पाक् यज्ञपतिमिति । वाचमेवैतरुत्मृष्टामारु गोपाय यज्ञमिति पाहि यज्ञपतिमिति वा-चमेवैतर्रत्मृष्टामाक् गोपाय यजमानमिति यजमानो कियज्ञपतिर्विज्ञस्वामिन्द्रियेण पात् विन्नु वं पास्तित वाचमेवैतरुत्मृष्टामास् यज्ञो वे विन्नुर्यज्ञस्वां वीर्वेण गो-पार्याविति विश्वं वं पाक्तित वाचमेवैत इत्सृष्टामाक् यज्ञं वं गोपायेत्यभि सवना-नि पाक्तीति तदेतं ग्रक्तमाक् सर्वाणि खोष सवनानि प्रति ॥१०॥ भ्रथ द्शापवि-त्रमुपगृह्य हिङ्करोति । सा हैषा वागनुग्यमाना तताम तस्यां देवा वाचि ताला-या७ हिङ्कारेणीव प्राणामद्धः प्राणा वे हिङ्कारः प्राणा हि वे हिङ्कारस्तस्माद्पि-गृह्य नामिक न हिङ्कर्तु७ शक्नोति मैतेन प्राणेन ममजिहीत यदा वै तानः प्राणं लभतेज्य स संजिक्ति तथोज्यवैष एतदाचि तालाया विङ्कारेणीव प्राणं द्धा-ति मैतेन प्राणेन मंजिक्ति त्रिष्कृत्वो क्डिइरोति त्रिवृद्धि यज्ञः ॥ ११ ॥ अथाक् सोमः पवत । स पामेवामू भीषासुर स्वसेभ्यो न निरु ब्रवंस्तामेवैतत्सर्व-स्मिन्वितिरभवेरनाष्ट्ररत्र निराह तामाविष्करोति तस्मादाह सोमः पवतरइति ॥ १२ ॥ ग्रस्मै ब्रक्षणेऽस्मै चत्रायिति । तद्रक्षणे च चत्राय चाक्समै सुन्वते